380R0565

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 565/80 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 4ης Μαρτίου 1980

περί τῆς προπληρωμῆς τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή γιά τά γεωργικά προϊόντα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2727/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης 'Οκτωβρίου 1975 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν σιτηρῶν(1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1547/79(2), καί ἰδίως τό ἄρθρο 16 παράγραφος 5 καί τίς ἀντίστοιχες διατάξεις τῶν ἄλλων κανονισμῶν περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς τῶν γεωργικῶν προϊόντων,

τήν πρόταση τῆς 'Επιτροπῆς,

'Εκτιμώντας:

ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 441/69 τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Μαρτίου 1969 περί θεσπίσεως συμπληρωματικῶν γενικῶν κανόνων ὡς πρός τή χορήγηση τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή γιά τά ὑπαγόμενα σέ καθεστώς ἐνιαίων τιμῶν προϊόντα, πού ἐξάγονται στήν κατάσταση πού εὑρίσκονται ἤ ὑπό τή μορφή ὁρισμένων ἐμπορευμάτων πού δέν ὑπάγονται στό παράρτημα II τῆς συνθήκης(3), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 269/78(4), τροποποιήθηκε κατ' ἐπανάληψη καί ὅτι ἡ πείρα ἀπέδειξε ὅτι πρέπει νά γίνουν καί ἄλλες τροποποιήσεις· ὅτι, γιά λόγους σαφηνείας, πρέπει νά γίνει ἀναθεώρηση τῆς ἐφαρμοζομένης στό θέμα αὐτό ρυθμίσεως·

ὅτι οἱ κανονισμοί πού θεσπίζουν, γιά ὁρισμένα γεωργικά προϊόντα, τούς γενικούς κανόνες χορηγήσεως τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή καί τά κριτήρια καθορισμοῦ τοῦ ὕψους αὐτῶν, ὁρίζουν ὅτι ἡ ἐπιστροφή καταβάλλεται ὅταν προσκομίζεται ἡ ἀπόδειξη ὅτι τά προϊόντα αὐτά ἔχουν ἐξαχθεῖ ἐκτός Κοινότητος·

ὅτι, ἀκολουθώντας τήν ἀρχή τῆς ἐξασφαλίσεως ἰσορροπίας μεταξύ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν κοινοτικῶν προϊόντων βάσεως μέ σκοπό τήν ἐξαγωγή μεταποιημένων προϊόντων ἤ ἐμπορευμάτων πού ἀπαριθμοῦνται στά παραρτήματα Β καί Γ τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2682/72(5), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 707/78(6), πρός τίς τρίτες χῶρες καί τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν προϊόντων βάσεως αὐτῶν τῶν χωρῶν πού γίνονται δεκτά στό καθεστώς τῆς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή κατ' ἐφαρμογή τῆς ὁδηγίας 69/73/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 4ης Μαρτίου 1969 περί τῆς ἐναρμονίσεως τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν καί διοικητικῶν διατάξεων ὡς πρός τό καθεστώς τῆς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή(7), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ὁδηγία 76/119/ΕΟΚ(8), πρέπει νά καταβληθεῖ ποσό ἴσο πρός τήν ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή, ἀμέσως ἀπό τῆς ὑπαγωγῆς στό καθεστώς τελωνειακοῦ ἐλέγχου τῶν κοινοτικῶν προϊόντων βάσεως ἀπό τά ὁποῖα λαμβάνονται τά μεταποιημένα προϊόντα ἤ τά προϊόντα πού προορίζονται γιά ἐξαγωγή·

ὅτι τά προϊόντα, πού ὑπάγονται σέ κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς καί εἰσάγονται ἀπό τρίτες χῶρες, δύνανται, ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις, νά ὑπαχθοῦν στό καθεστώς τῆς τελωνειακῆς ἀποταμιεύσεως ἤ τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν, ἐνῶ ἀναστέλλεται ἡ εἴσπραξη τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν· ὅτι πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότης πληρωμῆς ποσοῦ ἴσου μέ τήν ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή ἀμέσως ἀπό τῆς ὑπαγωγῆς σέ ἕνα τέτοιο καθεστώς ὁρισμένων προϊόντων ἤ κοινοτικῶν ἐμπορευμάτων πού προορίζονται γιά ἐξαγωγή·

ὅτι ἡ πληρωμή ποσοῦ ἴσου πρός τήν ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή δέν τροποποιεῖ καθόλου τούς ὅρους δημιουργίας τοῦ δικαιώματος γιά ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή· ὅτι πρέπει νά ἐξασφαλίζεται, μέ τήν παροχή ἀσφαλείας, ἡ ἀπόδοση ποσοῦ τουλάχιστον ἴσου μέ τό καταβληθέν ποσό, ἄν στή συνέχεια ἀποδειχθεῖ ὅτι δέν ὑπῆρχε δικαίωμα γιά ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή ἤ ὅτι τά προϊόντα ἤ τά ἐμπορεύματα στά ὁποῖα ἐφαρμόζονται αὐτά τά μέτρα δέν ἔχουν πράγματι ἐξαχθεῖ ἐκτός τῆς Κοινότητος στίς ταχθεῖσες προθεσμίες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

'Αρθρο 1

'Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τούς γενικούς κανόνες

(1) ΕΕ ἀριθ. N 281 τῆς 1.11.1975, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 188 τῆς 26.7.1979, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 59 τῆς 10.3.1969, σ. 1.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 40 τῆς 10.2.1978, σ. 7.
(5) ΕΕ ἀριθ. N 289 τῆς 27.12.1972, σ. 13.
(6) ΕΕ ἀριθ. N 94 τῆς 8.4.1978, σ. 7.
(7) ΕΕ ἀριθ. N 58 τῆς 8.3.1969, σ. 1.
(8) ΕΕ ἀριθ. N 24 τῆς 30.1.1976, σ. 58.

ὅσον ἀφορᾶ τήν πληρωμή, πρό τῆς ἐξαγωγῆς, ποσοῦ ἴσου πρός τίς ἐπιστροφές κατά τήν ἐξαγωγή γιά τά προϊόντα πού ὑπάγονται στούς ἑξῆς κανονισμούς:

— κανονισμός ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ (λιπαρές οὐσίες),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 804/68 (γάλα καί γαλακτοκομικά προϊόντα),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 805/68 (βόειο κρέας),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 727/70 (ἀκατέργαστος καπνός),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1035/72 (ὀπωρολαχανικά),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 3330/74 (ζάχαρη),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2727/75 (σιτηρά),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2759/75 (χοίρειο κρέας),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2777/75 (κρέας πουλερικῶν),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 100/76 (προϊόντα ἁλιείας),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1418/76 (ὄρυζα),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 516/77 (μεταποιημένα προϊόντα μέ βάση ὀπωροκηπευτικά),
— κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 337/79 (οἶνος).

Ἄρθρο 2

Κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ νοοῦνται ὡς:

α) «προϊόντα»: τά προϊόντα πού προβλέπονται στό ἄρθρο 1· «προϊόντα βάσεως»: τά προϊόντα πού προορίζονται γιά ἐξαγωγή μετά ἀπό μεταποίηση σέ μεταποιημένα προϊόντα ἤ σέ ἐμπορεύματα·

β) «μεταποιημένα προϊόντα»:

— τά προϊόντα πού λαμβάνονται κατόπιν μεταποιήσεως τῶν προϊόντων βάσεως, καί

— τά προϊόντα στά ὁποῖα ἐφαρμόζεται ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή·

γ) «ἐμπορεύματα»: ἐμπορεύματα πού προβλέπονται στά παραρτήματα Β καί Γ τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2682/72.

Ἄρθρο 3

Δύνανται νά τύχουν τοῦ εὐεργετήματος τοῦ παρόντος κανονισμοῦ τά προϊόντα γιά τά ὁποῖα ἔχει καθορισθεῖ ἐπιστροφή ἴση ἤ ἀνώτερη ἀπό τό μηδέν.

Ἄρθρο 4

1. Κατ' αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου καταβάλλεται ποσό ἴσο πρός τήν ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή ἀμέσως ἀπό τῆς ὑπαγωγῆς τῶν προϊόντων βάσεως ὑπό τελωνειακό ἔλεγχο πού ἐξασφαλίζει τήν ἐξαγωγή τῶν μεταποιημένων προϊόντων ἤ ἐμπορευμάτων ἐντός καθορισμένης προθεσμίας.

2. Τό προβλεπόμενο στό παρόν ἄρθρο καθεστώς ἐφαρμόζεται στά μεταποιημένα προϊόντα καί στά ἐμπορεύματα πού λαμβάνονται ἀπό τά προϊόντα βάσεως, μέ τήν προϋπόθεση ὅτι οἱ ἐργασίες τῆς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή δέν θά ἀπαγορεύονται γιά τά συγκρίσιμα προϊόντα.

Ἐν τούτοις, τό καθεστώς δέν ἐφαρμόζεται σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις, στίς ὁποῖες τά μεταποιημένα προϊόντα ἤ τά ἐμπορεύματα λαμβάνονται ἀπό προϊόντα βάσεως γιά τά ὁποῖα δέν προκύπτει καμία δυσκολία διαθέσεως.

3. Ὅσον ἀφορᾶ τίς διαδικασίες ἐλέγχου καί τό ὕψος ἀποδόσεως, τά προϊόντα βάσεως ὑπόκεινται στούς ἴδιους κανόνες μέ αὐτούς πού ἐφαρμόζονται, στό πλαίσιο τῆς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή, στά προϊόντα τῆς ἴδιας φύσεως.

4. Ἡ ἀναφερομένη στήν παράγραφο 1 ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή εἶναι:

α) στήν περίπτωση τῶν μεταποιημένων προϊόντων, αὐτή πού ἐφαρμόζεται στό σχετικό μεταποιημένο προϊόν,

β) στήν περίπτωση τῶν ἐμπορευμάτων, αὐτή πού καθορίζεται εἰδικά γιά τά προϊόντα βάσεως:

— πού χρησιμοποιοῦνται, ἤ

— πού θεωροῦνται, βάσει τῶν κοινοτικῶν διατάξεων, ὅτι ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ γιά τήν παρασκευή αὐτῶν τῶν ἐμπορευμάτων.

5. Τό ὕψος τῆς ἐπιστροφῆς κατά τήν ἐξαγωγή, ἄν δέν ἔχει καθορισθεῖ ἐκ τῶν προτέρων, εἶναι αὐτό πού ἐφαρμόζεται κατά τήν ἡμέρα πού τά προϊόντα βάσεως ἔχουν τεθεῖ ὑπό τελωνειακό ἔλεγχο.

6. Ἄν ἡ ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή καθορίζεται ἐκ τῶν προτέρων, ἡ ἡμέρα, κατά τήν ὁποία τά προϊόντα βάσεως ἐτέθησαν ὑπό τελωνειακό ἔλεγχο, πρέπει νά λαμβάνεται ὑπόψη γιά τόν ὑπολογισμό τῶν προσαρμογῶν πού πρέπει νά γίνουν στό ὕψος τῆς ἐφαρμοζομένης ἐπιστροφῆς.

7. Ἄν ἡ ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή διαφέρει ἀνάλογα μέ τή χρήση ἤ τόν προορισμό, τό πρός ἐφαρμογή ποσό εἶναι τό πλέον χαμηλό. Ἐν τούτοις, ἄν ἔχουν δηλωθεῖ ἡ χρήση ἤ ὁ προορισμός, τό πρός ἐφαρμογή ποσό εἶναι ἐκεῖνο πού καθορίζεται γιά τή χρήση ἤ τόν προορισμό γιά τόν ὁποῖο προορίζονται τά μεταποιημένα προϊόντα ἤ τά ἐμπορεύματα.

Ἄρθρο 5

1. Κατ' αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου καταβάλλεται ἕνα ποσό ἴσο πρός τήν ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή, μόλις τά προϊόντα ἤ τά ἐμπορεύματα τεθοῦν ὑπό τό τελωνειακό καθεστώς τῆς ἀποταμιεύσεως ἤ τῆς ἐλευθέρας ζώνης γιά νά ἐξαχθοῦν ἐντός καθορισμένης προθεσμίας.

2. Τό προβλεπόμενο στό παρόν ἄρθρο καθεστώς ἐφαρμόζεται στά προϊόντα καί στά ἐμπορεύματα πού

προορίζονται γιά ἐξαγωγή σ' αὐτό τό στάδιο, ἄν τά προϊόντα ἤ τά ἐμπορεύματα εἶναι τέτοιας φύσεως ὥστε νά δύνανται νά ἀποθηκευθοῦν.

Τό καθεστώς δέν ἰσχύει σ' αὐτές τίς ἐξαιρετικές περιπτώσεις ὅταν δέν προκύπτει καμία δυσκολία διαθέσεως γιά τά ἀναφερόμενα προϊόντα καί ἐμπορεύματα.

3. Ἄν ἡ ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή διαφέρει ἀνάλογα μέ τή χρήση ἤ τόν προορισμό, τό ποσό τό ὁποῖο θά ἐφαρμοσθεῖ εἶναι τό πλέον χαμηλό ποσό. Ἐν τούτοις, ἄν ἡ χρήση ἤ ὁ προορισμός ἔχουν δηλωθεῖ, τό πρός ἐφαρμογή ποσό εἶναι ἐκεῖνο πού ἔχει καθορισθεῖ γιά τή χρήση ἤ τόν προορισμό γιά τόν ὁποῖο προορίζονται τά προϊόντα ἤ τά ἐμπορεύματα.

Ἄρθρο 6

Ἡ ἐπίκληση τῶν καθεστώτων πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό ἐξαρτᾶται ἀπό τήν παροχή ἀσφαλείας πού ἐξασφαλίζει τήν ἀπόδοση ἑνός ποσοῦ ἴσου πρός ἐκεῖνο πού ἔχει καταβληθεῖ, αὐξημένο κατά ἕνα συμπληρωματικό ποσό.

Μέ τήν ἐπιφύλαξη περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας ἡ ἀσφάλεια αὐτή καταπίπτει ὁλικῶς ἤ μερικῶς:

— στίς περιπτώσεις πού δέν ἔλαβε χώρα ἡ ἀπόδοση γιά ἐξαγωγή, πού δέν πραγματοποιήθηκε ἐντός τῆς προβλεπομένης στό ἄρθρο 4 παράγραφος 1 καί στό ἄρθρο 5 παράγραφος 1 προθεσμίας, ἤ

— ἄν ἀποδεικνύεται ὅτι δέν ὑπάρχει κανένα δικαίωμα γιά ἐπιστροφή ἤ ὑπῆρχε δικαίωμα γιά ἐπιστροφή ἑνός κατωτέρου ποσοῦ.

Ἄρθρο 7

Οἱ ἁρμόδιες ἀρχές τῶν Κρατῶν Μελῶν δύνανται νά ἀρνηθοῦν τή χορήγηση τοῦ εὐεργετήματος τῶν καθεστώτων πού προβλέπονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό ἄν ὁ αἰτών δέν εἶναι σέ θέση νά ἐξασφαλίσει τήν πραγματοποίηση τοῦ συνόλου τῶν ἐνεργειῶν κατά τρόπο σύμφωνο μέ τίς ἰσχύουσες διατάξεις.

Σέ κάθε Κράτος Μέλος, αὐτή ἡ εὐχέρεια ἀσκεῖται σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες ἀρχές σ' αὐτό τό κράτος πού διέπουν τή μή διάκριση μεταξύ τῶν αἰτούντων καί τήν ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καί τῆς βιομηχανίας.

Ἄρθρο 8

Ἄν ὑφίσταται ἀνάγκη, τά προϊόντα βάσεως, τά προϊόντα καί τά ἐμπορεύματα πού δέν τυγχάνουν τοῦ καθεστῶτος πού προβλέπεται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό περιλαμβάνονται σέ πίνακα πού θά καταρτισθεῖ.

Ἄρθρο 9

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 441/69 καταργεῖται τήν 1η Ἀπριλίου 1980. Ἐν τούτοις, ἐξακολουθεῖ νά ἰσχύει γιά τίς ἐνέργειες πού ἄρχισαν ὑπό τό καθεστώς τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ.

Ἄρθρο 10

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό 1ης Ἀπριλίου 1980 γιά τά προϊόντα βάσεως, γιά τά προϊόντα καί τά ἐμπορεύματα πού ὑπόκεινται σέ ἔλεγχο ἀπό τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 4 Μαρτίου 1980.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

G. MARCORA